

Odnaczeni Krzyżem Wolności i Solidarności zaproszeni na uroczystość w dn. 23 września 2022 r.

- 1. Maria Barwińska.** 14.12.1981 r. była uczestniczką zebrania działaczy „Solidarności”, na którym podjęto próbę utworzenia struktury podziemnej; zaangażowana w pomoc internowanym i aresztowanym w Stalowej Woli. Współorganizowała wydanie pierwszych numerów „Biuletynu Informacyjnego Tymczasowej Komisji Zakładowej NSZZ «Solidarność» Kombinatu Przemysłowego Huta Stalowa Wola”. W latach 1983-1985 była współorganizatorką kolportażu wydawnictw podziemnych w Stalowej Woli, Sandomierzu i Tarnobrzegu m.in. „Tygodnik Wojenny”, „Tygodnik Mazowsze”, „PWA”, „KAT”, „Niepodległość”, „Tu i Teraz”, oraz książek wydawnictwa Nowa, Przedświt, a także miejscowego „Biuletynu Informacyjnego NSZZ «Solidarność» KP HSW”. W latach 1983-1987 współpracowniczką Duszpasterskiego Ośrodka Kultury Chrześcijańskiej przy Parafii Matki Bożej Królowej Polski w Stalowej Woli, współorganizatorka obozów dla dzieci i młodzieży, zaangażowana w działalność Duszpasterstwa Ludzi Pracy; 13.06.1984 r. została wraz z mężem Andrzejem zatrzymana przez funkcjonariuszy SB i po przesłuchaniu zwolniona. W związku z aresztowaniem męża ukrywała się w okresie 14.06–29.07.1984 r. (w Nisku, Stalowej Woli, Majdanie Sopotkim), aż do amnestii i zwolnienia A. Barwińskiego. Znajdowała się w grupie osób, które 03.12.1984 r. próbowały brać udział w rozprawie przed Kolegium ds. Wykroczeń w Stalowej Woli dotyczącej osób oskarżonych o udział w demonstracji 31 sierpnia tego roku. W 1985 r. wspólnie z mężem organizowała nowy kanał dostawy prasy niezależnej z Warszawy do Stalowej Woli. W 1985 r. została zwolniona z pracy, następnie zatrudniana na umowy-zlecenia lub umowy na czas określony.
- 2. Mieczysław Bąk.** Od 1980 r. był członkiem NSZZ „Solidarność” w Hucie Szkła Opakowaniowego w Jarosławiu. Po wprowadzeniu stanu wojennego organizował zebrania podziemnych struktur jarosławskiej „Solidarności” oraz drukowanie i kolportaż podziemnych wydawnictw. 23 czerwca 1982 r. został zatrzymany, a od 25 czerwca 1982 r. tymczasowo aresztowany. 16 grudnia 1982 r. został zwolniony z Aresztu Śledczego w Rzeszowie. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Jarosławiu II Wydział Karny z 11 stycznia 1983 r. został skazany na 1,5 roku więzienia w zawieszeniu warunkowym przez 3 lata za działalność w podziemnych strukturach jarosławskiej „Solidarności” oraz za udzielenie pomocy w kradzieży matryc do powielacza, kalki ołówkowej i papieru maszynowego z magazynu biurowego Huty Szkła Opakowaniowego w Jarosławiu. Ponadto sąd wymierzył grzywnę 20 000 zł. W latach 1982-1984 objęty był zastrzeżeniem wyjazdu do wszystkich krajów świata wniesionym przez Wydział Śledczy KWMO Przemysł oraz kontrolowany operacyjnie przez funkcjonariuszy SB.
- 3. Jan Czerwiński.** Od 1980 r. był członkiem NSZZ „Solidarność” w WSK PZL Mielec. Po wprowadzeniu stanu wojennego dla zmanifestowania oporu wobec władzy 13 lutego 1982 r. współorganizował w zakładzie pracy akcję protestacyjną przez chwilowe wyłączenie energii elektrycznej. W wyniku działań represyjnych w okresie od 5 listopada 1982 r. do 3 lutego 1983 r. został powołany na przeszkolenie rezerwy w Jednostce Wojskowej Nr 3466 w Czerwonym Borze. Ta forma represji objęła działaczy opozycji (głównie „Solidarności”), którzy jako rezerwiści, trafili na trzymiesięczne „przeszkolenie”. Celem operacji było osłabienie opozycji

przed zapowiadany na 10 listopada 1982 r. protestem przeciwko delegalizacji NSZZ „Solidarność”, którego władze się obawiały.

4. **Marian Janusz.** Pracował jako dyrektor w Technikum Drogowo-Geodezyjnym w Jarosławiu i od 1980 r. był członkiem NSZZ „Solidarność” oraz organizatorem struktur NSZZ „Solidarność” w jarosławskich szkołach. Od 13 grudnia 1981 r. do 15 marca 1982 r. był internowany w Ośrodku Odosobnienia w Uhercach. W tym czasie został odwołany ze stanowiska dyrektora szkoły. Po opuszczeniu ośrodka internowania nie podjął działalności w podziemnych strukturach „Solidarności”.
5. **Andrzej Kaczor.** Od 1980 r. był członkiem NSZZ „Solidarność” w Hucie Stalowa Wola. W listopadzie 1982 r. znalazł się w grupie działaczy opozycji (głównie „Solidarności”), którzy trafili jako rezerwiści na trzymiesięczne „przeszkolenie” do obozu wojskowego w Czerwonym Borze. Celem operacji było osłabienie opozycji przed zapowiadany na 10 listopada 1982 r. protestem przeciwko delegalizacji NSZZ „Solidarność”, którego władze się obawiały. Przebywał w jednostce w okresie 05.11.1982 r. do 03.02.1983 r. pomimo tego, że był jedynym żywicielem rodziny. W domu pozostała żona z rocznym dzieckiem, a w czasie „ćwiczeń” przyszło na świat drugie dziecko.
6. **Marian Lenartowicz.** Pracownik Huty Szkła w Jaśle a następnie w Tarnowcu, od 1980 r. był członkiem NSZZ „Solidarność”. Po wprowadzeniu stanu wojennego uczestniczył w strajku w dniu 14.12.1981 r. Był współorganizatorem pomocy dla internowanych, aresztowanych i zwolnionych z pracy. W okresie od 1983 r. do 1985 r. w Jaśle zajmował się kolportażem nielegalnych wydawnictw książkowych, biuletynów oraz ulotek nawołujących do bojkotu wyborów, m.in. co miesiąc przywożąc prasę podziemną z Regionu Mazowsze. W dniu 05.09.1985 r. po rewizji w mieszkaniu Marian Lenartowicz został zatrzymany a 07.09.1985 r. Prokuratura Rejonowa w Krośnie wydała postanowienie o tymczasowym aresztowaniu. Dnia 26.10.1985 r. uchylono decyzję o areszcie tymczasowym, a 04.11.1985 r. Marian Lenartowicz został zwolniony. Prokuratura Rejonowa w Krośnie postanowieniem z dnia 30.11.1985 r. warunkowo umorzyła postępowanie karne wyznaczając okres próby na 2 lata z zobowiązaniem do wypłacenia kwoty 12 000 zł na cele społeczne.
7. **Adam Łoziński.** W 1980 r. był założycielem koła NSZZ „Solidarność” w Szkole Podstawowej nr 29 w Gliwicach-Łabędach i pierwszym jej przewodniczącym. Został także wybrany na członka Międzyszkolnej Komisji Zakładowej Pracowników Oświaty i Wychowania w Gliwicach. W latach 1982-1984 uczestniczył w akcjach protestacyjnych organizowanych na terenie Gliwic. W okresie 1982-1984 prowadził niezależne zajęcia z historii Polski dla młodzieży z Gliwic. Od roku 1984 brał udział w spotkaniach Duszpasterstwa Nauczycieli przy parafii Św. Trójcy w Przemyślu. W latach 1985-1989 jako nauczyciel historii w Przemyślu brał udział w Niezależnym Duszpasterstwie Nauczycieli przy kościele Św. Trójcy na Solcu w Warszawie. Zaopatrywał się tam w prasę niezależną, którą kolportował na terenie Przemyśla m.in. „Tu Teraz”, „KOS”, „Wiatr od morza”. W 1989 r. brał udział w reaktywowaniu NSZZ „Solidarność” zostając w

czerwcu 1989 r. przewodniczącym Komisji Zakładowej Pracowników Oświaty i Wychowania w Przemyślu.

8. **Marek Mazur.** Od 1980 r. był członkiem NSZZ „Solidarność” w Zakładzie Energetycznym Rejonu Energetycznego w Legnicy. Po wprowadzeniu stanu wojennego utworzył punkt kontaktowy podziemnej struktury „Solidarności” w Legnicy. 19 marca 1982 r. został zatrzymany jako podejrzany o kolportowanie podziemnych wydawnictw, a od 21 marca 1982 r. do 30 kwietnia 1982 r. internowany w Ośrodku Odosobnienia w Głogowie. W październiku 1982 r. podjął pracę w Zakładzie Energetycznym w Rzeszowie. Z inspiracji SB 8 listopada 1982 r. został powołany do pełnienia zasadniczej służby wojskowej w 5 Kołobrzeskim Pułku Artylerii w Chełmie, a od 13 stycznia 1983 r. w 11 Pułku Kolejowym w Przemyślu. Do rezerwy został przeniesiony 8 kwietnia 1983 r. SB przeprowadziła z nim rozmowę ostrzegawczą. W latach 1982–1985 był kontrolowany operacyjnie przez funkcjonariuszy SB.
9. **Józef Pietroniec.** Pracował jako frezer w Hucie Stalowa Wola. W okresie od 5 listopada 1982 r. do 3 lutego 1983 r. został powołany na przeszkolenie rezerwy w Jednostce Wojskowej Nr 3466 w Czerwonym Borze przed zapowiadany na 10 listopada 1982 r. protestem przeciwko delegalizacji NSZZ „Solidarność”, którego władze się obawiały. Ta forma represji objęła działaczy opozycji (głównie „Solidarności”), którzy jako rezerwiści, trafili na trzymiesięczne „przeszkolenie”. Celem operacji było osłabienie opozycji przed zapowiadany na 10 listopada 1982 r. protestem przeciwko delegalizacji NSZZ „Solidarność”, którego władze się obawiały.
10. **Zbigniew Piskorz.** W latach 1986-1989 był członkiem struktur Konfederacji Polski Niepodległej w ówczesnym woj. przemyskim. Od 1988 r. wchodził w skład redakcji i uczestniczył w procesie wydawania podziemnego pisma „Pobudka - Pismo KPN Obszaru XI Rzeszowsko-Przemyskiego”. We wspomnianym okresie brał udział w spotkaniach organizacyjnych KPN, a także organizowanych przez te struktury manifestacjach. Zajmował się również rozpowszechnianiem nielegalnych wydawnictw sygnowanych przez „Solidarność Walczącą” i KPN.
11. **Tomasz Rokosz.** Do maja 1982 r. mieszkał w Krakowie. Przed stanem wojennym należał do NSZZ „Solidarność” w swoim zakładzie pracy - Wojewódzkim Szpitalu Zespolonym w Krakowie. Następnie pracował w Wojewódzkim Szpitalu Zespolonym w Tarnobrzegu jako technik-elektrodiagnosta. Od 1983 r. należał do podziemnych struktur „Solidarności” oraz zajmował się kolportażem wydawnictw podziemnych na terenie Tarnobrzega i Stalowej Woli. W związku z prowadzoną działalnością kolporterską został zatrzymany 13 czerwca 1984 r., a następnie (15 czerwca 1984 r.) tymczasowo aresztowany na okres trzech miesięcy. Był przetrzymywany w aresztach śledczych w Sandomierzu oraz w Załężu k. Rzeszowa. 20 lipca 1984 r. do Sądu Rejonowego w Stalowej Woli został przesłany akt oskarżenia przeciwko 6 osobom, w tym Tomaszowi Rokoszowi. Akt oskarżenia zarzucał mu, że od 1983 r. do 12 czerwca 1984 r. przechowywał pisma i ulotki „mogące wyrządzić poważną szkodę interesom PRL”. 26 lipca 1984 r. postanowieniem Sądu Rejonowego w Stalowej Woli postępowanie karne przeciwko

niemu zostało na mocy amnestii umorzone, a 28 lipca 1984 r. został zwolniony z aresztu. Objęty był zastrzeżeniem wyjazdu do wszystkich krajów świata w latach 1984-1986, wniesionym przez Wydział Śledczy WUSW w Tarnobrzegu.

12. **ks. prałat Henryk Rykała.** Wieloletni proboszcz parafii w Orzechowcach i Dubiecku oraz wicerektor Seminarium Duchownego w Przemyślu. Prowadził bez zgody władz prace przy budowie punktu katechetycznego w Orzechowcach, za co w 1971 r. został ukarany przez Kolegium ds. Wykroczeń w Przemyślu grzywną w wysokości 3000 zł. W latach 1980-1981 prowadził nielegalną budowę kościoła filialnego w Słonnem, a następnie kościoła w Nienadowej Dolnej (1988-1990). Wspierał strajk rolników w Ustrzykach i Rzeszowie w styczniu i lutym 1981 r. organizując pomoc żywnościową dla strajkujących. W latach 1982-1989 udostępniał pomieszczenia parafialne w Dubiecku na nielegalne spotkania działaczy podziemnej „Solidarności”. W kościele w Dubiecku głosił patriotyczne kazania i nawoływał do wieszania krzyży w szkołach oraz urzędach (1984 r.). Za zorganizowanie procesji Bożego Ciała, w której brały udział poczty sztandarowe „Solidarności” został ukarany przez kolegium ds. wykroczeń w Dubiecku karą grzywny. W okresie wyborów w 1989 r. ks. Henryk Rykała wspierał organizację spotkań kandydatów Komitetu Obywatelskiego „Solidarność”.

13. **Kazimierz Sanecki.** W okresie od 5.11.1982 r. do 03.02.1983 r. powołany został do odbycia ćwiczeń wojskowych w JW. 3466 w Czerwonym Borze. Ta forma represji objęła działaczy opozycji (głównie „Solidarności”), którzy jako rezerwiści, trafili na trzymiesięczne „przeszkolenie”. Celem operacji było osłabienie opozycji przed zapowiadającym na 10 listopada 1982 r. protestem przeciwko delegalizacji NSZZ „Solidarność”, którego władze się obawiały.

14. **Czesława Szpytma.** Od września 1980 r. należała do NSZZ „Solidarność” w Zakładzie Elektroniki Cyfrowej Huty Stalowa Wola . Po 13.12.1981 r. została usunięta ze stanowiska kierownika Pracowni Systemów Ekonomiczno-Kosztowych. Działała w Duszpasterstwie Ludzi Pracy oraz Duszpasterskim Ośrodku Kultury Chrześcijańskiej. Współorganizowała pomoc dla represjonowanych i potrzebujących. W latach 1984-1985 kolportowała wydawnictwa podziemne na terenie HSW, a w latach 1985-1987 r. pełniła funkcję skarbnika Tymczasowej KZ NSZZ „Solidarność” w HSW. W 1986 r. była sygnatariuszką petycji do Rady Państwa w sprawie pluralizmu związkowego, w latach 1986-1989 współinicjatorką powstania i słuchaczką Studium Społecznego Duszpasterstwa Ludzi Pracy. Od 1988 r. była członkiem Komitetu Założycielskiego NSZZ „Solidarność” Pracowników HSW. Za udział w demonstracji w dniu 29.04.1988 r. przed bramą nr 3 HSW została skazana przez Kolegium ds. Wykroczeń na karę grzywny. Dwukrotnie była zatrzymywana. Od 22.08.1988 r. do 1.09.1988 r. była członkiem Komitetu Strajkowego podczas strajku okupacyjnego w HSW, a po strajku, jako przewodnicząca Sekcji Finansowej, organizowała wypłaty rekompensat dla 5 tys. poszkodowanych uczestników strajku z funduszu represyjnego oraz z funduszu Komisji Interwencji i Praworządności „Solidarność”.

15. **Edward Tomczewski.** W okresie od 05.11.1982 r. do 03.02.1983 r. został powołany na ćwiczenia wojskowe do Jednostki Wojskowej Nr 3466 w Czerwonym Borze. Ta forma represji

objęła działaczy opozycji (głównie „Solidarności”), którzy jako rezerwiści, trafili na trzymiesięczne „przeszkolenie”. Celem operacji było osłabienie opozycji przed zapowiadany na 10 listopada 1982 r. protestem przeciwko delegalizacji NSZZ „Solidarność”, którego władze się obawiały.

16. **Wit Tybulczuk.** Był lekarzem w Przychodni Zakładowej przy Łańcuckiej Fabryce Śrub, gdzie pełnił również funkcję kierownika. W roku 1980 był zaangażowany w tworzenie struktur NSZZ „Solidarność” na terenie ZOZ w Łańcucie i pełnił funkcję przewodniczącego Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność”. W 1981 r. był delegatem na I Walny Zjazd Delegatów Regionu Rzeszowskiego NSZZ „Solidarność”, członkiem Prezydium Zarządu Regionu oraz członkiem Prezydium Komisji Zdrowia przy MKR Rzeszów. Po wprowadzeniu stanu wojennego kilkakrotnie przeprowadzono z nim rozmowy ostrzegawcze. W grudniu 1981 r. został odsunięty z zajmowanego stanowiska i przeniesiony do Przychodni Obwodowej ZOZ w Łańcucie. Od początku stanu wojennego był współorganizatorem struktur podziemnych „Solidarności” w Łańcucie i Soninie oraz pomocy dla osób internowanych. Struktura ta współpracowała z Regionalną Komisją Wykonawczą w Rzeszowie, zajmując się kolportażem wydawnictw drugiego obiegu oraz udziałem w akcjach ulotkowych. Od połowy lat 80-tych zaangażowany był w działalność Duszpasterstwa Rolników w Soninie i Zarzeczku k/Przeworska, gdzie m.in. prowadził wykłady oraz działającego od 1984 r. bez zgody władz Bractwa Trzeźwości. W 1989 r. uczestniczył w odtwarzaniu struktur NSZZ „Solidarność” w Łańcucie oraz wszedł w skład Komitetu Obywatelskiego „Solidarność” w Rzeszowie.
17. **Adam Wilk.** Pracował w Stoczni im. Komuny Paryskiej w Gdyni, a następnie od 1981 r. w Zakładzie Urządzeń Naftowych „Naftomet” w Krośnie, od 1980 r. był członkiem NSZZ „Solidarność”, należał także do sekcji interwencyjnej przy Zarządzie Regionu Podkarpacie NSZZ „Solidarność”. Po wprowadzeniu stanu wojennego brał udział w strajku w ZUN „Naftomet”. Z inspiracji SB 8 listopada 1982 r. został w ramach specjalnego poboru powołany do pełnienia zasadniczej służby wojskowej w 5 Kołobrzeskim Pułku Artylerii w Chełmie, a od 13 stycznia 1983 r. w 11 Pułku Kolejowym w Przemyślu. Do rezerwy został przeniesiony 18 października 1984 r.
18. **Zenon Zegarski.** Jako uczeń Liceum Ogólnokształcącego dla Pracujących w Przemyślu, 12 marca 1968 r. uczestniczył wraz z młodzieżą licealną pod pomnikiem Adama Mickiewicza w Przemyślu w wiecu solidaryzującym się z protestami studenckimi na Uniwersytecie Warszawskim, a następnie przekazał opis powyższych wydarzeń do Radia „Wolna Europa.” Funkcjonariusze SB przeprowadzili z nim rozmowę ostrzegawczą. Był też kontrolowany operacyjnie przez SB. W roku 1969 włączył się do ruchu hipisowskiego. W 1970 r. przeprowadzono rewizję w mieszkaniu Z. Zegarskiego, zarekwirowano materiały propagandowe otrzymane z ambasady chińskiej. W 1977 r. uczestniczył w nielegalnym zebraniu Studenckiego Komitetu Solidarności w Krakowie. Z tego powodu był kontrolowany operacyjnie do 1978 r. W latach 80. był współtwórcą i uczestnikiem ruchu Pomarańczowej Alternatywy. W 1988 r. wchodził w skład Pomarańczowego Komitetu Koordynacyjnego firmującego działania kierowanej przez „Majora” Waldemara Fydrycha Pomarańczowej

Alternatywy działającej na terenie Wrocławia, m.in. uczestniczył w happeningach organizowanych pod koniec lat 80. na ul. Świdnickiej we Wrocławiu.

19. **Tadeusz Zubel.** Przed powołaniem do odbycia ćwiczeń wojskowych w Czerwonym Borze pracował jako ślusarz w WSK PZL w Rzeszowie a następnie w Rzeszowskich Zakładach Przemysłu Skórzanego „Respan” w Rzeszowie. Z inspiracji SB w okresie od 8 listopada 1982 r. do 3 lutego 1983 r. Tadeusz Zubel został w ramach specjalnego poboru powołany do odbycia ćwiczeń wojskowych w JW. 3466 w Czerwonym Borze. Ta forma represji objęła działaczy opozycji (głównie „Solidarności”), którzy jako rezerwiści, trafili na trzymiesięczne „przeszkolenie”. Celem operacji było osłabienie opozycji przed zapowiadany na 10 listopada 1982 r. protestem przeciwko delegalizacji NSZZ „Solidarność”, którego władze się obawiały.

oraz pośmiertnie:

20. **Waldemar Dziura (1954-2003)** pracował jako suwnicowy w Hucie Stalowa Wola, od 1980 r. członek NSZZ „Solidarność”, przewodniczący Komisji Wydziałowej NSZZ „Solidarność” na Wydziale H-4. Od 13.12.1981 r. do 29.04.1982 r. był internowany w Ośrodku Odosobnienia w Załężu koło Rzeszowa. Po zwolnieniu z internowania włączył się do działalności w podziemnych strukturach „Solidarności”. Od 05.11.1982 r. do 03.02.1983 r. był powołany na przeszkolenie żołnierzy rezerwy w Jednostce Wojskowej nr 3466 w Czerwonym Borze. 12.06.1984 r. został zatrzymany, a w jego mieszkaniu przeprowadzono rewizję. 14.06.1984 r. Prokuratura Rejonowa w Stalowej Woli z siedzibą w Nisku wydała postanowienie o tymczasowym aresztowaniu pod zarzutem działalności w podziemnych strukturach „Solidarności” i kolportowania ulotek nawołujących do bojkotu wyborów do rad narodowych w 1984 r. Więziony w Areszcie Śledczym w Rzeszowie. Sąd Rejonowy w Stalowej Woli II Wydział Karny 26.07.1984 r. na podstawie ustawy o amnestii z 1984 r. umorzył sprawę karną. Z aresztu został zwolniony 27.07.1984 r. W 1988 r. był współorganizatorem strajku w Hucie Stalowa Wola.
21. **Julian Kurasiński (1925-2003).** W latach 1980-1981 współpracował w tworzeniu struktur Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Rolników „Solidarność Wiejska” w Trzebosi w gminie Sokołów Młp. Na początku 1981 r. brał udział w strajku chłopskim w Rzeszowie. Po wprowadzeniu stanu wojennego kontynuował działalność opozycyjną. Od listopada 1983 r. był członkiem założycielem Rzeszowskiego Komitetu Oporu Rolników (w ramach struktury OKOR). Współpracował także z Solidarnością Walcząca. W latach 1983 -1989 brał udział w uroczystościach rocznicowych podpisania porozumień rzeszowsko-ustrzyckich w Rzeszowie, za co był zatrzymany w dniu 17.02.1985 r. Uczestniczył w kolportażu nielegalnych pism chłopskich „Solidarność Rolników”, „Wieści”, „Solidarność Zwycięży”, „Galicja” a także wydawanych w języku ukraińskim przez „Solidarność Walcząca” biuletynów oraz egzemplarzy Biblii. Był aktywnym członkiem Duszpasterstwa Rolników. W latach 1988-1989 był członkiem Niezależnego Ruchu Ludowego „Solidarność” oraz organizował NSZZ RI „Solidarność” na terenie Rzeszowszczyzny.

22. **Zofia Litwin (1940-2020)**. Pracowała w Biurze Projektowo-Badawczym Budownictwa Ogólnego „Miastoprojekt” w Rzeszowie, od 1980 r. była członkiem NSZZ „Solidarność”. Po wprowadzeniu stanu wojennego włączyła się do działalności w podziemnych strukturach NSZZ „Solidarność” i „Solidarności Walczącej” Oddział Rzeszów. 13.07.1983 r. została zatrzymana jako podejrzana o przekazanie materiałów do drukowania i kolportowanie podziemnych wydawnictw, a 14.07.1983 r. przeprowadzono w jej mieszkaniu rewizję. 26.07.1983 r. Prokuratura Wojewódzka w Rzeszowie na podstawie ustawy z 21.07.1983 r. o amnestii wydała postanowienie o umorzeniu prowadzonego śledztwa. Zofia Litwin kontynuowała działalność konspiracyjną. W podziemnych strukturach pełniła funkcję łącznika oraz organizowała papier, czcionki i farbę drukarską dla Porozumienia Prasowego Solidarność Zwycięży. Uczestniczyła w organizowanych w Rzeszowie manifestacjach i uroczystościach patriotyczno-niepodległościowych. W latach 1983–1990 była kontrolowana operacyjnie przez funkcjonariuszy SB.